

PREZYDIUM
POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ
w BIAŁEJ PODLASKIEJ

Do użytku wewnętrznego

SPRAWOZDANIE
z działalności
POWIATOWEJ RADY NARODOWEJ
i jej organów
ZA OKRES KADENCJI 1969 – 1973

PAŹDZIERNIK 1973 r.

Sprawozdanie

o działalności Powiatowej Rady Narodowej i jej organów
za okres kadencji 1969 - 1973

W latach 1969 - 1973 nastąpił wszechstronny rozwój społeczno-gospodarczy powiatu nakreślony w Programie Wyborczym Powiatowego Komitetu Frontu Jedności Narodu, wzbogacony o zadania i nowe treści wynikające z postanowień VII i VIII Plenum KC PZPR oraz uchwały VI Zjazdu Partii.

Narodziła rola i znaczenie rad narodowych jako organów władzy ludowej i gospodarczej terenu. Wyrazem rosnącej pozycji rad narodowych wszystkich szczebli w powiecie, jest stały wzrost budżetów terenowych przeznaczonych na rozwój rolnictwa, gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, oświaty i wychowania, kultury, zdrowia oraz poprawy warunków socjalno-bytowych ludności.

W wyborach w 1969 roku do PRN wybrano ogółem 55 radnych, w tym 22 członków PZPR, 13 ZSL, 2 SD oraz 18 bezpartyjnych.

3 radnych PRN - to radni młodzieżowi.
Wśród nich jest 27 rolników, 8 robotników i 20 pracowników umysłowych.

W czasie trwania kadencji z różnych przyczyn odeszło z PRN 9 radnych. Na ich miejsce, zgodnie z Ordynacją Wyborczą do Sejmu i rad narodowych w skład Powiatowej Rady Narodowej weszli radni z tych samych okręgów wyborczych, którzy w czasie wyborów otrzymali największą liczbę głosów.

Stan Powiatowej Rady Narodowej na koniec bieżącej kadencji wynosi 54 radnych. Na skutek zmian w podziale administracyjnym radna Jadwiga Korzeniewska zam. w Kol. Zaników z dniem 1.I.1973 r. weszła w skład Powiatowej Rady Narodowej we Włodawie.

Na pierwszej sesji po wyborach Powiatowa Rada Narodowa powołała swoje komisje stałe i organ wykonawczy i zarządzający - Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

Na tej sesji został przyjęty wewnętrzny regulamin pracy PRN.

Ogółem powołano 10 komisji, w skład których oprócz radnych weszło 24 członków spoza Rady - działacze określonych dziedzin życia gospodarczego, społecznego i kulturalnego.

Powiatowa Rada Narodowa powołała także Konwent Seniorów, w skład którego weszli przewodniczący wszystkich komisji stażek.

W celu udzielenia pomocy radnym w należytym wykonywaniu swoich zadań z tytułu piastowania mandatu przeprowadzone szkolenia z zakresu ich praw i obowiązków. Szkolenia radnych PRN odbywały się w dniach sesji. Ogółem odbyto 8 takich szkoleń. Radni PRN zwiedzili ZFW "Białena" i będącą wówczas w budowie Białą Fabrykę Mebli.

Jedną ze szkoleń poświęcono było omówieniu zadań radnych w świetle postanowień Uchwały Plenum XW PZPR w Lublinie z dnia 1.VI. 1970 r. w sprawie usprawnienia działalności rad narodowych i partyjnego kierownictwa radami.

Powiatowa Rada Narodowa w bieżącej kadencji odbyła 30 sesji rozpatrując z nich najistotniejsze problematyczne sprawy powiatu. Oprócz uchwalenia wieloletnich i rocznych planów społeczno-gospodarczego rozwoju powiatu oraz rocznych budżetów, tematyką sesji PRN obejmowała między innymi następujące zagadnienia :

- intensyfikacja rolnictwa, w tym rozwój produkcji roślinnej i zwierzęcej, wykorzystywanie Funduszu Rozwoju Rolnictwa, realizacja programu nawozowego, wapnowania gleb i ochrony roślin,
- stan bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz bezpieczeństwa p/pożarowego,
- obrona cywilna powiatu,
- stan sanitarny powiatu,
- przebieg budownictwa dróg i mostów,
- zaopatrzenia wsi w podstawowe artykuły konsumpcyjne, maszyny i sprzęt rolniczy, środki ochrony roślin, nawozy, materiały budowlane i posze,

- rozwój usług dla ludności,
- budownictwo mieszkaniowe i inwentarskie oraz produkcja materiałów budowlanych,
- aktywizacja ośrodków ponadgromadzkich,
- zatrudnienie ze szczególnym uwzględnieniem szkolenia kadry specjalistów dla potrzeb gospodarki powiatu,
- realizacja inwestycji w powiecie,
- rozwój sportu, wychowania fizycznego i turystyki,
- ochrona zdrowia,
- załatwianie skarg obywateli wpływających do organów wykonawczych rad narodowych,
- realizacja wniosków i postulatów wyborców,
- wychowanie młodzieży w świetle uchwały VII Plenum KC PZPR.

Ponadto Rada na sesjach okresowo analizowała wykonanie rocznych budżetów i planów społeczno-gospodarczego rozwoju powiatu, realizację czynów społecznych, działalność byłych gromadzkich rad narodowych.

Rada wysłuchiwała także sprawozdania z działalności Prezydium PRN oraz z realizacji podjętych uchwał.

Ogólnie należy stwierdzić, że w działalności Powiatowej Rady Narodowej w okresie minionej kadencji dominowała problematyka rolna wynikająca ze specyfiki naszego terenu, gdyż pomimo intensywnego rozwoju przemysłu, produkcja rolna w dalszym ciągu ma decydujące znaczenie w gospodarce powiatu.

W okresie kadencji PRN podjęta na sesjach 123 uchwały, w tym 43 uchwały problemowe.

Radni zgłosili 65 interpelacji, które zostały rozpatrzone i załatwione przez odpowiednie wydziały PPRN lub inne jednostki podporządkowane lub niepodporządkowane bezpośrednio Radzie.

Projekty rocznych planów pracy PRN i Prezydium były skoordynowane z planami instancji partyjnych i organizacji społecznych. Zatwierdzane na sesjach roczne plany pracy PRN stanowiły wytyczne dla ukierunkowania pracy komisji PRN i Prezydium PRN.

Do przygotowywania materiałów na sesje włączane były komisje PRN, które wnoszły wiele cennych uwag, wniosków i spostrzeżeń, które nasunęły się w czasie przeprowadzonych kontroli w terenie. Uwagi te i wnioski znajdowały odbicie w projektach uchwał PRN.

Przed sesjami radni otrzymywali kompletne materiały będące przedmiotem obrad. Materiały te były przez nich wykorzystywane także na spotkaniach z wyborcami.

W czasie kadencji kontynuowano praktykę informowania radnych na sesjach o pracy Prezydium i podjętych przez nie uchwał w okresie między sesjami.

Informacji tych radni wysłuchiwali z dużym zainteresowaniem, obrazowały one bowiem bieżącą działalność Prezydium PRN i aktualną sytuację gospodarczą powiatu.

Komisje PRN w okresie kadencji odbyły 336 posiedzeń i przeprowadziły 363 kontrole w jednostkach podległych i niepodporządkowanych.

W działalności kontrolnej komisje dużo miejsca poświęciły na analizę wykonywania uchwał PRN, WRN i władz centralnych oraz ocenę realizacji postulatów wyborców, załatwiania skarg i wniosków w wydziałach PPRN i innych jednostkach organizacyjnych.

W okresie sprawozdawczym Powiatowa Rada Narodowa w większym niż dotychczas stopniu korzystała z uprawnień koordynacyjnych w stosunku do jednostek niepodporządkowanych.

Wyrazem tego jest fakt, że problemy pracy tych jednostek były rozpatrywane na 4 sesjach Powiatowej Rady Narodowej.

Działalność koordynacyjna PRN w odniesieniu do jednostek niepodporządkowanych koncentrowała się głównie w trzech kierunkach: produkcji, zaopatrzenia i inwestycji.

Istotną funkcją Powiatowej Rady Narodowej jako organu przedstawicielskiego jest jej oddziaływanie na komisja i Konwent Seniorów jako organy pomocnicze, Prezydium jako organ wykonawczy i zarządzający oraz rady narodowe niższych stopni.

Jedną z form tego oddziaływania było wysłuchiwanie sprawozdań z pracy powyższych organów oraz podejmowanie uchwał ustalających konkretne im zadania.

Konwent Seniorów w okresie kadencji wspólnie z Komisją Mandatową odbył 30 posiedzeń, w tym 6 posiedzeń wspólnie z Prezydium PRN.

Mówiąc o pracy PRN i jej organów należy również powiedzieć o działalności radnych. Ustawa o radach narodowych nakłada na radnego obowiązek uczestniczenia w sesjach, brania udziału w pracach komisji i utrzymywania więzi z wyborcami.

Frekwencja radnych na sesjach PRN wynosiła średnio 75%. Radni PRN odbyli ogółem 507 zarejestrowanych spotkań z wyborcami. Oznacza to, że w okresie kadencji statystyczny radny odbył 9 spotkań.

Do najbardziej aktywnych radnych w odbywaniu spotkań z wyborcami należą: Naumiuk Antoni, Pociopa Kazimierz, Łukaszuk Franciszek, Kuzawiński Jan i Chomicz Edward.

Na spotkaniach radni zapoznawali wyborców z pracą i zamierzeniami PRN i jej organów, wykonawstwem zadań gospodarczych oraz z ogólną linią polityki państwa.

Realizację wniosków i postulatów wyborców oceniała Powiatowa Rada Narodowa w każdym roku kalendarzowym łącznie z wykonawstwem planu gospodarczego i budżetu powiatu. Ostatnią ocenę dokonano na sesji PRN w dniu 26 kwietnia 1973 roku. Ocena obejmowała okres od początku bieżącej kadencji.

W czasie kampanii przedwyborczej w 1969 r. Prezydium PRN przyjęło do realizacji 188 postulatów. Z tej liczby wykonano 157 postulatów, a w toku realizacji jest 10 postulatów.

Na sesji w dniu 26 kwietnia br. Powiatowa Rada Narodowa uznała, że 21 postulatów nie jest możliwych do realizacji bądź z braku środków finansowych przede wszystkim na inwestycje, bądź z powodu zmian organizacyjnych np. zmiana koncepcji rozwoju placówek oświatowych w powiecie. O przyczynach niezrealizowania przyjętych wniosków i postulatów zostały zawiadomione instytucje i osoby zgłaszające postulaty. Również na wnioski i postulaty zgłoszone w czasie trwania kadencji, a nie możliwe do realizacji udzielono wyjaśniających odpowiedzi.

W celu umożliwienia radnym ustawowego wypełniania praw. zgłaszania interpelacji pod adresem Prezydium PRN, w czasie ostatniej kadencji wprowadzono jeden z pierwszoplanowych punktów porządku obrad każdej sesji - "interpelacje radnych". Ta nowa forma przebiegu obrad sesji wpłynęła na bieżące udzielanie przez Prezydium PRN lub podległe wydziały odpowiedzi, a tym samym umocniła prawną pozycję radnego.

W systemie rad narodowych bardzo istotną rolę odgrywa Prezydium jako organ wykonawczy i zarządzający. Wykonując funkcje wykonawczą Prezydium organizowało, wykonywało oraz kontrolowało realizację uchwał i zadań Rady oraz jednostek nadrzędnych. Jako organ zarządzający Prezydium nadawało kierunek działalności wydziałów, podległych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji oraz nadzorowało i koordynowało ich działalność, wydawało zarządzenia na podstawie obowiązujących przepisów i w celu ich wykonania podejmowało własne uchwały i czuwało nad ich realizacją.

Prezydium rozpatrywało informacje przedkładane na żądanie przez organy państwowe, instytucje i jednostki gospodarcze niepodporządkowane radom narodowym oraz podejmowało odpowiednie decyzje w sprawach mających zasadnicze znaczenie dla interesów miejscowej ludności.

W okresie kadencji Prezydium PRN odbyło 120 posiedzeń, na których wysłuchiwano sprawozdania i informacje z działalności jednostek podległych i niepodporządkowanych. Łącznie Prezydium podjęło 593 uchwały, z czego 250 - to uchwały problemowe.

Prezydium odbyło 9 posiedzeń wyjazdowych w siedzibach ocenianych jednostek organizacyjnych na terenie powiatu białskiego. Taka forma pracy organu wykonawczo-zarządzającego wpływa korzystnie na dogłębne zbadanie rozpatrywanych problemów.

Spśród problemowych spraw rozwiązywanych przez organ wykonawczo-zarządzający dominowały sprawy związane z rolnictwem. Wiele uwagi poświęcono także sprawom mieszkaniowym, budownictwa, oświaty i kultury, gospodarki komunalnej, rozwoju usług, zdrowia, zabezpieczenia ładu i porządku publicznego.

W obecnym etapie działalności administracyjnej rad narodowych szczególną rolę odgrywa działalność koordynacyjna Prezydium w odniesieniu do jednostek podporządkowanych i niepodporządkowanych.

Wydziały Prezydium PRN zostały wyposażone w prawo wydawania samodzielnych decyzji, stały się więc w pełnym tego słowa znaczeniu organami wykonawczymi Prezydium. Powstaje jednak coraz więcej spraw wymagających współdziałania wielu jednostek podległych i niepodległych. Zachodzi więc konieczność skoordynowania ich poczynań. Taką właśnie funkcję w bieżącej kadencji spełniało Prezydium.

Z dniem 1 stycznia 1973 roku, z mocy sejmowej ustawy przestały istnieć gromady, a na ich miejsce powstały nowe organizmy - gminy, których wielkość i kształt terytorialny został określony uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej. W powiecie białskim utworzono 11 gmin tj. w Białej Podlaskiej, Janowie Podlaskim, Kodniu, Konstantynowie, Leśnej Podlaskiej, Łmazach, Piszczacu, Rokicie, Tucznaj, Zalesiu oraz Radę Narodową Miasta i Gminy w Terespolu.

Doceniając polityczne i społeczno-gospodarcze znaczenie reformy najniższych ogniw władzy i administracji w przyspieszeniu procesu unowocześnienia wsi oraz usprawnienia kierowania i zarzą-

dzania rozwojem rolnictwa, a także dostrzegając zespół wielorakich uwarunkowań i trudności jakie napotykają w początkowym okresie działania gminne rady narodowe i ich organy, Prezydium Powiatowej Rady Narodowej podjęło szereg metod i środków mających na celu przyjscie z pomocą nowym ogniwom władzy i administracji na wsi.

Mamy za sobą okres, który określamy startem gmin do realizacji powierzonych im zadań. I jeśli mówić o ocenie tego startu, to trzeba z całym przekonaniem stwierdzić, iż start ten w całym powiecie był dobry.

Co się na to składa ?

Po pierwsze : na czele podstawowych i kluczowych zarazem dla gospodarki narodowej i dla administracji państwowej ogniw stanęli w przeważającej części ludzie predystynowani do tego wiedzy i wykształceniem, wiekiem i doświadczeniem, swoją postawą osobistą oraz energią i zaangażowaniem.

Po drugie : wszystko wskazuje, że nowe organy gminne stają się katalizatorem przyspieszającym i unowocześniającym produkcję rolną, co jest podstawowym celem reformy i naczelnym zadaniem polityki państwowej w stosunku do wsi.

Po trzecie wreszcie : że dokonana reforma dała już zupełnie realne efekty, których owoce gospodarka narodowa zbiera już o dziś.

Dziś powiedzieć możemy, że gminy są jednostkami nieporównywalnie silniejszymi od byłych gromad, mają rzeczywiście określony profil rozwoju, wyposażone są już w większość placówek gospodarczych, zaopatrzeniowych, usługowych i socjalno-kulturalnych, służących potrzebom produkcji rolnej i miejscowej ludności. Słowem - stanowią zalążek tego, co nazywamy mikroregionem gospodarczym.

Sprawowanie faktycznego kierownictwa życiem społeczno-gospodarczym w gminie umożliwiając gminnym radom narodowym - nadaniu

inaczej ustawy - niezbędne, a jednocześnie bardzo konkretne uprawnienia i kompetencje, czyniące z nich rzeczywistych gospodarzy, zdolnych do samodzielnego rozwiązywania problemów.

Jednym z głównych celów reformy było rozdzielenie funkcji uchwałodawczej od funkcji wykonawczych. Konsekwencją tego stało się powołanie gminnego organu administracji państwowej w osobie naczelnika gminy, samodzielnie kierującego działalnością administracyjną, w pełni odpowiedzialnego za zdolność swego działania z prawem, polityką państwa oraz uchwałami gminnej rady narodowej. W ten sposób, wraz z umocnieniem wybieranych przez ludność gminnych rad narodowych, zwiększyła się wydatnie rola i pozycja oraz zadania gminnych organów administracji państwowej.

Nie sposób nie podkreślić w tym miejscu, iż po raz pierwszy w historii administracji polskiej powierzono zostało gminnemu organowi administracji w tak szerokim zakresie, spełnianie funkcji I-ej instancji w postępowaniu administracyjnym.

Zniesienie gromad i utworzenie gmin zapoczątkowało reformę całego systemu rad narodowych. Z dniem 1 lipca 1973 roku dokonano reorganizacji wydziałów Prezydium Powiatowej Rady Narodowej. Z istniejących 14 wydziałów utworzonych zostało 10 następujących wydziałów i jednostek równorzędnych :

1. Wydział Prezydenalny
2. Powiatowa Komisja Planowania Gospodarczego
3. Wydział Finansowy
4. Wydział Oświaty i Wychowania oraz Kultury
5. Wydział Spraw Wewnętrznych
6. Wydział Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu
7. Wydział Gospodarki Komunalnej, Przestrzennej, Ochrony Środowiska i Komunikacji
8. Wydział Handlu, Przemysłu i Usług
9. Wydział Zatrudnienia
10. Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki

Ze względu na prowadzenie w powiecie eksperymentu dot. organizacji służby zdrowia, uprawnienia i kompetencje Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej PRRN przekazano Zespołowi Opieki Zdrowotnej i Społecznej.

W wyniku wprowadzenia nowej struktury organizacyjnej wydziałów zostało zlikwidowanych 27 etatów. Wszystkim pracownikom odchodzącym z pracy w PRRN w wyniku redukcji zapewniono zatrudnienie poza radami narodowymi, zgodnie z posiadanymi przez nich kwalifikacjami.

Ustalony przez Prezydium WRM w Lublinie limit etatowy łącznie na wszystkie wydziały PRRN wynosi 137,5 etatów. Realizując rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1973 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i wynagrodzenia pracowników rad narodowych, od dnia 1 września 1973 roku pracownicy wydziałów PRRN zostali zaszeregowani do nowych stawek. Przeciętna płaca miesięczna wynosi 2.905 zł.

Polityka kadrowa w aparacie wykonawczym rad narodowych musi być podporządkowana wymogom obecnej fazy rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, potrzebie postępu społecznego oraz usprawnieniu metod zarządzania i kierowania na wszystkich szczeblach aparatu państwowego, gospodarczego i społecznego. Podstawowym kryterium doboru kadry kierowniczej muszą być wysokie kwalifikacje zawodowe, moralne, zysk organizacyjny oraz wysokie poczucie odpowiedzialności i dyscypliny zarówno zawodowej jak i społecznej. Tymi założeniami kierowano się w głównej mierze przy obsadzaniu stanowisk i zaszeregowaniu pracowników wydziałów Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

Oceniając ogólnie działalność aparatu wykonawczego PRRN w okresie kadencji należy podkreślić, że poziom jego pracy w omawianym okresie nieco się poprawił. Wynika się to między innymi w tym, że ilość szereg na pracowników zmniejszyła się o około 40% w stosunku do roku 1969.

Mając na względzie ujednoczenie czasu pracy wszystkich jednostek administracyjnych na terenie powiatu oraz umożliwienie obywatelom załatwienie spraw bez odrywania się od pracy - z dniem 1 sierpnia 1973 r. we wszystkich Sądziakach PPRN oraz biurach G/M/MI praca w poniedziałki trwa od godziny 10⁰⁰ do 18⁰⁰.

Przedstawione korzystne zmiany form i metod pracy aparatu wykonawczego spowodowane zostały bardziej właściwym ukształtowaniem się socjalistycznych stosunków na płaszczyźnie "urząd - obywatel".

W ostatniej kadencji uchwałami PPRN w Lublinie wprowadzono skrócone terminy załatwiania szeregu spraw, ograniczono liczbę śladanych od obywateli przy załatwianiu spraw sążniejszych oraz zaniechano śledzenia dokumentów i danych, które można uzyskać we własnym zakresie. Ponadto dokonano weryfikacji uchwał PPRN i Prezydium PPRN. Poczynione przedsięwzięcia mają na celu usprawnienie pracy biurowej oraz szybszą i lepszą obsługę interesanta.

Przedstawione formy i kierunki pracy Powiatowej Rady Narodowej i jej organów dość wyraźnie wskazują, że wspólną cechą tych poczynań było konsekwentne i ciągłe umacnianie więzi z ogółem wyborców, coraz szersze pobudzenie ich inicjatywy, dalsze rozwijanie demokracji socjalistycznej i usprawnienie pracy organów administracji państwowej.

Kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego powiatu w kadencji zostały określone w programie wyborczym Powiatowego Komitetu Frontu Jedności Narodu. Program ten zakładał przede wszystkim dalszą intensyfikację produkcji rolnej, budowę nowych zakładów przemysłowych, wzrost tempa budownictwa drogowego oraz budownictwa oświatowego.

Śledzenia założone w programie nie tylko, że zostały wykonane, ale na wielu odcinkach znacznie przekroczone.

Bieżąca kadencja przyniosła naszemu powiatowi dalszy rozwój społeczno-gospodarczy dzięki wspólnemu wysiłkowi całego społeczeństwa, przy politycznym kierownictwie partii.

W wyniku dość intensywnego rozwoju gospodarczego powiatu w okresie kadencji liczba zatrudnionych w gospodarce społecznie-ziemnej wzrosła z 19,9 tys. osób w 1969r. do 23,5 tys. osób w 1973 roku, co stanowi 17,8 % podczas gdy liczba ludności w tym samym okresie spadła o 0,3 %, przy czym liczba ludności w miastach wzrosła o 8,7 %.

Spadek liczby ludności w powiecie spowodowany został zmianą granic administracyjnych powiatu, bowiem z dnia 1.I.1973r. osiem wsi zostało przekazanych do powiatu włodzkiego.

W wyniku tego zmniejszenia uległa również powierzchnia powiatu o 4.259 ha, a liczba ludności o 2.550 osób.

Wysoki przyrost zatrudnienia w gospodarce społecznie-ziemnej był konsekwencją dość dynamicznego wzrostu zatrudnienia w takich działach gospodarki narodowej jak: przemysł, gdzie zanotowano najwyższy wzrost zatrudnienia, bo aż o 57,8 %, oświata, nauka i kultura o 40,4 %, gospodarka komunalna i mieszkaniowa o 36,2 %, ochrona zdrowia, opieka społeczna i kultura fizyczna o 33,4 %, obrót towarowy o 8,8 % oraz transport i łączność o 3,4 %.

Realizacja programu oraz osiągnięcia społeczno-gospodarcze w okresie kadencji w poszczególnych działach gospodarki narodowej przedstawiają się następująco:

Przemysł i usługi

Program wyborczy zakładał dalszy dość intensywny rozwój przemysłu poprzez uruchomienie nowobudowanych zakładów przemysłowych takich jak: Zakłady Przemysłu Włókiennego "Biawana", Białskie Fabryki Mebli, Zakłady Remontowe Sprzętu Rolniczego i rozbudowę Podlaskich Zakładów Metalowych.

Powyższe zakłady przemysłowe po ich uruchomieniu oraz rozbudowa istniejących, pozwoliła na poważne zwiększenie liczby zatrudnionych w tym dziale gospodarki narodowej. O ile przemysł nasz w 1969 roku zatrudniał 3.664 osoby, to już w 1973 roku zatrudnienie tu wyniosło 5.781 osób, co daje wzrost o aż 57,8%.

Równocześnie ze wzrostem zatrudnienia nastąpił poważny przyrost tak produkcji globalnej jak i sprzedaży własnej produkcji i usług. Przyrost ten w sprzedaży wyrobów własnych i usług zamknął się wielkością aż 164,0% osiągając wartość 1.395 mln zł w 1972 roku wobec 513,0 mln zł w 1969 roku, przy czym na 1973 rok planowany jest dalszy wzrost wartości sprzedaży do kwoty 1 miliarda 500 mln zł.

Podstawowe wskaźniki charakteryzujące dynamikę rozwoju przemysłu prezentuje zestawienie jak niżej:

	<u>1969</u>	<u>1972</u>	<u>%</u>
1. Wartość produkcji globalnej w/g cen porównywalnych w mln zł	477,5	1.093,1	228,9
2. Wartość produkcji globalnej na 1 mieszkańca w zł	4.361	10.050	230,5
3. Wartość produkcji globalnej na 1 zatrudnionego w tys. zł	173,4	214,2	123,5
4. Sprzedaż wyrobów produkcji własnej i usług w mln zł	513,0	1.355	264,0
5. Sprzedaż produkcji eksport. w cenach dewizowych w tys. zł	4.760	5.225	109,7
6. Przebiegła płaca miesięczna /bez uroszczeń i wykon. prac nakładów/	1.929	2.327	120,6

W okresie kadencji nakłady inwestycyjne na przemysł łącznie wyniosły 599,1 mln zł. Obok zrealizowanych i uruchomionych zakładów przemysłowych objętych programem wyborczym, wybudowano bądź aktualnie znajduje się w budowie szereg innych obiektów. Trzeba tu wymienić takie obiekty jak: budynek administracyjno-laboratoryjny Bielskiego Przedsiębiorstwa Materiałów Budowlanych, magazyn i pawilon usługowy Powiatowej Spółdzielni Pracy Usług Wielobranżowych, oczyszczalnia ścieków OSM, rozbudowa kotłowni ZPW "Białona", magazyn wyrobów gotowych RSO, wytwórnia wód gazowanych w Kodniu, Janowie i Łonazach, piakarnia w Kodniu oraz zakład elektrotechniczny Spółdzielni Inwalidów w Białej Podlaskiej - o wartości kosztorysowej ponad 22 mln zł.

Ponadto w Woskresznicach Dużych zostały zlokalizowane zakłady silikatowe, których rozpoczęcie budowy nastąpi w 1975r. Zakłady te o wartości kosztorysowej 100,0 mln zł produkować będą wyroby ścienne na potrzeby budownictwa woj. lubelskiego i bałostockiego.

W kadencji tej poczyniono również starania o lokalizację zakładu odzieżowego i fabryki łożysk tocznych. Ostateczne decyzje zapadną w okresie późniejszym.

Działalność usługowa jest dziedziną gospodarki, która na obecnym etapie rozwoju nie nadąża za stale warstającym społecznym zapotrzebowaniem.

Warstający poziom stopy życiowej społeczeństwa, który następuje przez zastosowanie całego wachlarza środków takich jak: wzrost płac, wzrost zatrudnienia, rozszerzenie świadczeń socjalnych oraz podniesienie dochodów ludności wiejskiej wymaga stałego i systematycznego rozwoju usług.

Rosnące dochody pieniężne ludności zwiększają możliwość zlecenia przedsiębiorstw usługowych niektórych czynności wykonywanych dotąd własnymi siłami.

W powiecie obok istniejącego przemysłu, decydującą rolę w aktywizacji, a szczególnie gmin spełniać winna szeroko pojęta sfera usług. Mając powyższe na uwadze opracowany został powiatowy program rozwoju usług na lata 1971-75 i program perspektywiczny do 1980 roku.

W programach tych zwrócono szczególną uwagę na szybki rozwój niektórych branż, a szczególnie tych, które w dalszym ciągu nie pokrywają stale rosnących potrzeb społeczeństwa. Cechni tu

Szczególne o takie rodzaje usług jak: motoryzacja, radiowo-telewizyjne, naprawa sprzętu elektrycznego i mechanicznego dla gospodarstw domowych, naprawa maszyn rolniczych, telekomunikacyjne oraz transportu i komunikacji.

Rolnictwo

W okresie kadencji nastąpił dalszy wzrost i unowocześnienie produkcji rolnej. Osiągnięcia te stały się możliwe dzięki zwiększonym dostawom środków do produkcji rolnej oraz wyższym cenom na artykuły rolne.

Program wyborczy Powiatowego Komitetu PZP w dziedzinie rolnictwa zakładał osiągnięcia w 1972 roku plonów 4 zbóż w wysokości 19 q, siemniaków 220 q i siana żakowego 50-60 q z każdego hektara.

Zadania te zostały w pełni wykonane, a nawet przekroczone, gdyż w roku ubiegłym osiągnęliśmy plony zbóż w wysokości 21,2 q, siemniaków 220 q i siana żakowego 65 q z hektara.

W roku bieżącym zanotowaliśmy dalszy postęp w produkcji roślinian, a szczególnie w produkcji zbóż. Plony 4 podstawowych zbóż w roku bieżącym wynoszą 24,1 q z ha.

Jedną z dróg do osiągnięcia coraz wyższych plonów zbóż i siemniaków jest dostarczenie rolnikom kwalifikowanych nasion zbóż i siewników siemniaka. Zadania w tym względzie przez powiat bialski były corocznie wykonywane. Oznacza to, że całość przydzielonego materiału siewnego znalazła się w glebie.

Na początku osiemnastej kadencji odnowienie słoń odbywało się co 4 lata, a obecnie przeszliśmy na cykl 3-letni.

Realizując zadania z zakresu planowego odnowienia materialnego siewnego dostarczamy rolnikom słoń odmian intensywnych, dając wyższe plony od dotychczas uprawianych, dostosowane do nowoczesnych metod produkcji. Obecnie udział intensywnych odmian w całości dostarczonych nasion wynosi 75 % jeśli chodzi o żyto i 100 % przy pszenicy.

Korzystne zmiany nastąpiły w strukturze upraw siewnych.

Zmiany te polegają na zwiększeniu powierzchni uprawy pszenicy i jęczmienia. W porównaniu do roku 1969 powierzchnia uprawy pszenicy wzrosła o 151 ha i jęczmienia o 2069 ha. Zwiększenie powierzchni upraw tych gatunków słoń jest wskazane dlatego, że dają one o 6 - 7 t plony wyższe od żyta i owsa z 1 ha.

W roku 1972 zakładano osiągnąć poziom nawożenia mineralnego w wysokości 130 kg NPK na 1 ha, a uzyskano zaledwie 99,9 kg. Postęp w porównaniu do roku 1969 jest wyrażnie wyraźny, gdyż na początku kadencji zużycie nawozów w naszym powiecie wyniosło 71 kg NPK na 1 ha, lecz negatywny stosunek wielu rolników do intensywnego nawożenia mineralnego spowodował niewykonanie części programu wybranego.

Zagadnienie nawożenia mineralnego znajduje się w ostatnich latach w centrum zainteresowania władz politycznych i administracyjnych oraz całego aktywnego społeczeństwa-gospodarczego.

Wprowadzono nowe formy przeprowadzania nawozów, które sblżyły naszą ofertę do rolnika. Każde wieś na terenie powiatu mogła skorzystać z formy komisowej, zamówień poprzez agenta, a ostatnio

nawozy dostarcza się bezpośrednio do zagrod rolnika.

Praca na tym odcinku będzie w dalszym ciągu nasilana, gdyż nawóz jest najskuteczniejszą środkami wzrostu produkcji roślinnej.

Podstawą do zwiększenia pogłowia zwierząt gospodarskich jest zabezpieczenie odpowiedniej ilości paszy. Dlatego też na to zagadnienie w ostatnich latach zwracano baczną uwagę.

W zakresie upowszechniania uprawy poplonów osiągnięliśmy znaczny postęp, gdyż w latach 1969-72 powierzchnię uprawy wszystkich rodzajów poplonów zwiększyła się z 10 tys. ha do 18,2 tys. ha. Szczególnie wyraźnie zwiększono uprawę poplonów ozimych, gdyż w roku 1969 uprawiano je na powierzchni 1.700 ha, zaś w roku 1972 na powierzchni 3.706 ha.

W celu zachęcenia rolników do uprawiania poplonów zorganizowano na ten temat szkolenia rolnicze oraz pokazy racjonalnego ich wykorzystania. Gminne Spółdzielnie i inne punkty sprzedaży w okresach siewu poplonów zaopatrywana były w dostateczną ilość nasion roślin poplonowych.

Poważne rezerwy w produkcji pasz istnieją na użytkach zielonych. Powiat bialski znajduje się w korzystnej sytuacji pod względem ilości trwałych użytków zielonych. Powierzchnia łąk wynosi 24.930 ha, a pastwisk - 11.088 ha.

Wykorzystanie użytków zielonych, a szczególnie łąk ulega systematycznej poprawie, czego wyrazem są coraz wyższe plony siana łąkowego.

Występują jeszcze dość duże nieprawidłowości, których wyeliminowanie wydatnie zwiększy produkcję pasz. Sprzęt siana dokonywany jest w terminach spóźnionych, co obniża jego jakość

czas uniemożliwia uzyskanie III-go pokosu. Za mało przeznaczono się traw do zakiszenia, co przy niedobrze pass syczystych uniemożliwia racjonalne żywienie. Pastwiska są w dalszym ciągu nawożone zbyt małymi dawkami nawozów i pozbawione podstawowych zabiegów pielęgnacyjnych.

W zakresie produkcji zwierzęcej program PK PZM zakładał osiągnięcie w 1972 roku obsadę bydła w wysokości 50 szt. na 100 ha użytków rolnych i 90 szt. trzedy chlewnej.

Zadania powyższe nie w pełni zostały wykonane. Osiągnęliśmy w roku ubiegłym obsadę bydła w ilości 45 szt. na 100 ha użytków rolnych i obsadę trzedy chlewnej w ilości 107 szt.

W roku bieżącym zanotowaliśmy dalsze zwiększenie поголівья zwierząt i obecna obsada wynosi: bydła 47,7 szt. i trzedy chlewnej - 137 szt. na 100 ha użytków rolnych.

Powyższe wskaźniki wskazują, że dynamika wzrostu поголівья trzedy chlewnej wysoce przekracza zakładaną, zaś wzrost поголівья bydła postępuje zbyt wolno.

W tej sytuacji konieczne jest zwrócenie większej uwagi na hodowlę bydła. Podjęte już zostały kroki zmierzające do ograniczenia uboju cieląt oraz zagospodarowania cieląt wysielkojenowanych na punktach skupu.

Równocześnie z działalnością zmierzającą do zwiększenia поголівья bydła prowadzone są prace mające na celu poprawienie jego jakości. W celu przyspieszenia procesu zmiany rasy dostarczany jest rolnikom materiał hodowlany i użytkowy rasy niższej czarno-białej. W roku bieżącym plan zakłada rozprowadzenie wśród rolników 3.420 szt. jałówek i buhajków, z czego dotychczas zagospodarowano 3.055 szt.

Następnym działaniem zmierzającym do poprawienia jakości bydła jest rozszerzenie inseminacji krów. W tym celu organizowane są nowe punkty inseminacyjne, a likwidowane białe. W roku bieżącym plan zakłada nasienie 16 tys. krów.

W ostatnich latach obserwujemy korzystne zmiany w zakresie racjonalnego żywienia inwentarza. Wzrasta systematycznie zużycie przemysłowych mieszanek treściwych oraz dodatków paszowych. Dzięki temu wzrasta wydajność mleka, zwiększają się przyrosty sztuk opasanych oraz poprawia kondycja inwentarza.

Osiągnięcia w produkcji roślinnej i zwierzęcej powodują, że wzrasta systematycznie produkcja towarowa, czego wyrazem jest wzrost skupu artykułów rolnych. W roku gospodarczym 1972/73 skupiono 18.200 ton zboża, co oznacza wzrost o 30 % w stosunku do roku 1969/70.

Skup ziemniaków w roku ubiegłym osiągnął 36.700 ton i był o 109,9 % wyższy niż w 1969r.

Żywe w roku ubiegłym skupiono 15.893 tony, tzn. o 20,5 % więcej niż w roku 1969. Skup mleka osiągnął 26.093 mln litrów i był wyższy o 46,1 % niż w roku 1969.

Przedstawione cyfry wskazują, że mimo trudności w uruchomieniu rezerwy produkcji rolnej corocznie osiąga wyższy poziom.

Dążąc do stworzenia korzystniejszych warunków do produkcji rolnej i wykorzystanie istniejących rezerw w latach 1969-73 ogółem na rzecz gospodarki społecznej przekazano 4.530 ha gruntów, z tego: PGR-om - 829 ha, Kółkom Rolniczym - 700 ha i Lasom Państwowym - 2.801 ha. W latach tych na rzecz PZ przyjął łącznie 952,6 ha.

W kadencji 1969-73 wydatkowano na inwestycje w rolnictwie kwotę 476,5 mln zł. Na inwestycje melioracyjne poniesiono nakłady w kwocie 90,460 tys. zł.

W ramach powyższej kwoty zmeliorowano 4,399 ha użytków rolnych, zdrenowano 1,124 ha gruntów ornych oraz wybudowano urządzenia melioracyjne niezbędne do prowadzenia własnościowej gospodarki wodnej.

Z większych obiektów melioracyjnych, która w minionej kadencji objęte zostały inwestycjami melioracyjnymi należy wymienić: PKR Woroniec - drenażownie na pow. 22 ha, Krzesa Dolna - melioracje użytków zielonych, Czapska Dolna 2 - zalioracje użytków zielonych i gruntów ornych, Czapska Łąki - drenażownie użytków rolnych.

Prowadzono na szeroką skalę również elektryfikację gospodarstw, która w sposób bardzo istotny wpłynęła na rozwój rolnictwa, a szczególnie produkcji zwierzęcej.

Elektryfikacji wsi umożliwiła zastosowanie mechanizacji szeregu prac, co ma szczególnie duże znaczenie obecnie, kiedy odczuwa się na wsi brak rąk do pracy.

W latach 1969-72 prace elektryfikacyjne prowadzono w 52 wsiach, elektryfikując 2,696 gospodarstw. Na elektryfikację wydatkowano w latach 1969-72 kwotę 75,652 tys. zł.

Nakłady inwestycyjne poniesione przez PKR-y w okresie kadencji wynoszą 116,098 mln zł, a kółka rolnicze wydatkowały na realizację zadań inwestycyjnych w tym samym okresie kwotę 169,9 mln zł.

W wyniku poniesionych nakładów inwestycyjnych kółka rolników aktualnie dysponują następującym sprzętem: ciągniki - 565 szt., młocarnie - 307 szt., snopowiązaki - 326 szt., kosażki - 302 szt. i kombajny - 10 szt. Ponadto kółka rolnicze przekazały 120 traktorów na rzecz grup użytkowników sprzętu. Kółka rolnicze w całości świadczą usługi na rzecz rolnictwa w zakresie chemizacji.

Z ważniejszych obiektów oddanych do użytku w pionie rolnictwa należy wymienić: magazyny i pomieszczenie Centrali Nasiennaj, Przedsiębiorstwa Remontowego Sprzętu Woźno-Melioracyjnego, pomieszczenia Stacji Oczyszczania w Cielborze Dużym oraz szereg innych mniejszych inwestycji. W trakcie realizacji jest ferma bukatów w Janowie Podleskim o wartości kosztorysowej 15 mln zł.

Transport i łączność

W ramach inwestycji oraz czynów społecznych w okresie kadencji zbudowano 69,7 km dróg. W planie centralnym zrealizowano 23,1 km na odcinkach drogowych Łomazy - Huszcza, Biała Podl. - Rokitno - Błonie.

W latach 1969-73 wybudowano 46,6 km dróg lokalnych, w tym w czynach społecznych 29,3 km, na następujących odcinkach dróg: Wądrogga Terespol - Żuki - Okesym; Ortel Królewski - Studzianka; Pawków - Gnojno - Błenirów, Konstantynów - Gnojno, Łasna Podlaska - Mariampol, Biała Podlaska - Terabala - Jagodnica, Tucznas - Mazanówka, Tucznas - Ogrodniki, Tucznas - Zabłocie - Szostaki, Dubów - Dokudów, Lubenka - Koszoły, Rossosz - Bordziliówka, Rossosz - Rossoski, Łobaczew Duży - Łobaczew Mały, Berezówka - Malowa Górna.

W ramach inwestycji wybudowano dwa mosty na rzekach: Zielawie i Kranie k/Malowej Góry.

Na drogach państwowych jak i lokalnych dokonywano remontów i modernizacji.

W okresie kadencji oddano do eksploatacji zajezdnię PKS w Białej Podlaskiej, o wartości kosztorysowej 17,895 tys. zł, drogowy punkt graniczny w Terespolu n/B o wartości kosztorysowej 21,935 tys. zł, rozbudowywano stację Małaszewicze dla zwiększenia frontu przekładankowego metali oraz stację Raniewo, budowano schroniska dla rezydentów kolejowych.

W trakcie realizacji są takie inwestycje jak: budowa schroniska dla pracowników PKP w Białej Podlaskiej, Małaszewiczach, Podsetkowie i Kowelewie.

Komunikacją autobusową objęto wszystkie zbudowane ciągi drogowe.

W styczniu 1972 roku PKS uruchomił komunikację miejską w Białej Podlaskiej obsługującą najbardziej odległe zakątki miasta. Aktualnie w Białej Podlaskiej kursują autobusy na 6-dniowych liniach.

W zakresie łączności telefonicznej w okresie kadencji 85 sołectw. Pozostałe sołectwa w liczbie 45 zostaną telefonicznie do 30.VI.1974r.

W latach 1974 - 76 projektowana jest budowa centrali automatycznej i międzymiastowej w Białej Podlaskiej.

Obrót towarami

Wzrost realnych dochodów ludności, a następnie wzrost jej siły nabywczej zobowiązuje rady narodowej handel uspołeczniony do podejmowania takich przedsięwzięć, które gwarantowałyby właściwe rozmieszczenie punktów sprzedaży i pełne zaspokolenie rynku.

W okresie kadencji nastąpił wzrost liczby punktów sprzedaży detalicznej o 9,0 % tj. z 661 w 1969 roku do 721 punktów w 1972r. W okresie tym wybudowane i przekazane do użytku pawilon mlekowy w Białej Podlaskiej i Piszczacu, pawilon motoryzacyjny w Piszczacu, pawilony handlowe w Terespolu n/B, Janowie Podlaskim, Makaszewicach i Białej Podlaskiej, "Metal" i bare-pekarnię w Janowie Podlaskim, zakład gastronomiczny w Piszczacu, 12 magazynów i 14 punktów skupu mleka oraz bazę handlowo-składową KSO w Białej Podlaskiej.

W wyniku wzrostu siły nabywczej ludności i dalszego rozwoju sieci punktów sprzedaży detalicznej zanotowano dość dynamiczny wzrost sprzedaży.

O ile w 1969 roku sprzedaż w uspołecznionym handlu detalicznym zanotowała się kwotą 951,7 mln zł, to w 1972 roku wyniosła już 1.274 mln zł, oznacza to wzrost o 33,8 %.

Nastąpił również wzrost liczby zakładów gastronomicznych o 5, a ilość miejsc konsumpcyjnych wzrosła do 2.069 na koniec 1972 roku, wobec 1.753 miejsc w roku 1969.

Ponadto w planie handlu jeszcze w br. podejma się budowę pawilonu mleczarskiego w Białej Podlaskiej, a w 1974r. pawilonu obywatelskiego i zakładu gastronomicznego. WSS O/Biała Podlaska przygotowuje dokumentację na budowę domu handlowego.

Gospodarka komunalna i mieszkaniowa

W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej przy zaangażowaniu społeczeństwa w aktywizacji miast, osad, wybudowano wiele ulic, placów, chodników i zieleni.

W latach 1969-72 wybudowano 27,9 km ulic i chodników.

Wartość czynów społecznych w zakresie gospodarki komunalnej w okresie kadencji wynosi 41,6 mln zł.

Osiągnięte wyniki na odcinku aktywizacji znalazły swoje odbicie w organizowanych konkursach czystości i estetyki, w wyniku czego szereg miejscowości naszego powiatu zostało nagrodzonych i wyróżnionych. Między innymi wielokrotnie uzyskiwały nagrody miasta Biała Podlaska i Terepol oraz osady Janów Podlaski, Rossosz, Konstantynów n/B.

W okresie kadencji wybudowano 764 mieszkania o 2.578 izbach mieszkalnych, w tym: w budownictwa rad narodowych - 144 izby, spółdzielczego - 1006 izb, zakładowego - 1318 izb.

W ramach budownictwa resortowego oddano do użytku 2 budynki mieszkalne ZW "Biewana", 1 budynek Bielskich Fabryk Mebli, 1 budynek Rejonowego Przedsiębiorstwa Melioracyjnego w Białej Podlaskiej, budynki mieszkalne dla nauczycieli i w PGR-ach.

Wydatnie zwiększyła się pomoc Państwa dla budownictwa indywidualnego. W 1972 roku udzielone pożyczki na kwotę 9,6 mln zł na budownictwo indywidualne, podczas gdy w 1969 roku tylko 5,0 mln zł. Stanowi to wzrost o 89,3%.

Niezależnie od tego przydzielono 200 działek budowlanych.

W latach 1969-72 wybudowano w budownictwie indywidualnym 1462 mieszkania o 5718 izbach.

W ramach Spółdzielczego Związku Budowy Domów Jednorodzinnych oddano 22 mieszkania o 110 izbach.

W okresie kadencji nastąpił przyrost sieci wodociągowej o 16,2 km, a kanalizacyjnej o 5,1 km.

Do inwestycji komunalnych oddanych do użytku w analizowanym okresie należą zaliczyć: ujęcie wody w Białej Podlaskiej, kolektor sanitarny - I etap, oczyszczalnia ścieków i przepompownia ścieków.

Oświata i kultura

Realizacja nowej polityki społeczno-gospodarczej nakreślonej w Uchwale VI Zjazdu nakłóżyła na rady narodowe obowiązek podjęcia szeregu działań na rzecz podniesienia poziomu pracy szkół.

Program wyborczy w okresie kadencji przewidywał budowę szkół podstawowych w Kodniu, Haplach i Małaszewiczach oraz zorganizowanie Technikum Ochrony Roslin na bazie Liceum Pedagogicznego w Leśnej Podlaskiej, a ponadto budowę domów nauczyciela w Rossoszu, Tucznej i Konstantynowie. Podkreślić tu jednak należy, że program wyborczy w zakresie oświaty nie tylko został w pełni zrealizowany, ale również w okresie tym wybudowano i przekazano do użytku wiele innych obiektów szkolnych, a wśród nich: postawioną szkołę podstawową w Kodniu o 12 izbach lekcyjnych, Kopytowie, Białej Podlaskiej, Haplach, Bokinie Pańskiej i Wólce Kąsieniewickiej. W trakcie budowy znajduje się szkoła podstawowa

w Małaszewiecach. Ponadto rozbudowane takie szkoły jak: Nr 1 i 3 w Białej Podlaskiej, Tucznej, Rossoszu, Kolesiu, Dobrotyczach i Klonownicy. Wybudowane 2 przedszkola: ZPW "Białona" o 120 miejscach i ZPW w Małaszewiecach również o 120 miejscach. W bieżącym roku rozpoczęto budowę przedszkola na osiedlu "Zgoda" w Białej Podlaskiej.

Wybudowane domy nauczycieli w Rossoszu, Kłodniu, Klonownicy, Małaszewiecach i Kopytowiu. W trakcie budowy znajdują się domy nauczycieli w Konstantynowie, Tucznej i Rokitnie. W Białej Podlaskiej w wybudowanym Domu Nauczyciela znalazły się pomieszczenie dla Wydziału Obrętny, Wychowania i Kultury.

W trakcie kadencji przekazane do użytku kompleks budynków Filii AFW. W budowie znajduje się sala gimnastyczna i budynek szkolny Zasadniczej Szkoły Zawodowej w Białej Podlaskiej.

Postulowana budowa kina w Białej Podlaskiej została ostatecznie zrezygnowana, bowiem w IV kwartale 1972 roku przekazano mieszkańcom miasta nowoczesne kino o 400 miejscach, wzniesione kosztem 7,4 mln zł.

W okresie kadencji wybudowane 12 świetlic w takich miejscowościach jak: Polatyczne, Kosów, Nowy Dwór, Kościeliszewice, Klonownica Mała, Ranków Nowy, Węskrzemice Małe, Dobryń kol., Kłoda Mała, Różewice i Dom Kultury w Kłodniu. W trakcie budowy znajdują się jeszcze 4 remizo-sświetlice w: Borzysławce Starej, Dobryniu Małym, Orlecia Książeńcu i Sycynie oraz świetlice w: Małaszewiecach, Tucznej i Kłodnicy.

Przyszła kadencja będzie nie mniej pracowita, bowiem zapoczątkowana reforma oświaty przewiduje organizację w najbliższych latach 11 zbiorczych szkół gminnych. Uruchomione zostały tylko dwie szkoły gminne w Kodniu i Terespolu n/B. Do roku 1976 we wszystkich gminach zostaną zorganizowane gminne szkoły zbiorcze.

Ochrona zdrowia i opieka społeczna

Decyzje władz centralnych o wprowadzeniu powszechnego ubezpieczenia rolników nałożą na rady narodowe szczególnie obowiązek w zakresie zabezpieczenia bazy lokalowej dla służby zdrowia.

Starania o budowę szpitala w Białej Podlaskiej zostały ostatecznie pozytywnie załatwione. Zgodnie z planem inwestycyjnym rozpoczęcia jego budowy kosztem 194 mln zł /520 łóżek/ miało nastąpić w 1974 roku. W wyniku poczynionych starań, generalny wykonawca - Łukowskie Przedsiębiorstwo Budowlane jeszcze w roku bieżącym wejdzie na plac budowy. Limit przerobu na br. przyznany został w kwocie 13,7 mln zł, w tym w robotach budowlano - montażowych - 2,0 mln zł.

W bieżącym roku w Białej Podlaskiej utworzono Zawodowe Studium Medyczne przygotowujące średni personel medyczny dla potrzeb nowobudowanego szpitala. Sale wykładowe dla w/w Studium uzyskano po adaptacji magazynu PZGS zlokalizowanego przy ul. Akademińskiej.

Na rok bieżący przewidziano budowę dwóch Wiejskich Ośrodków Zdrowia w Piszczacu i Tuczniej. Budowa Ośrodka Zdrowia w Piszczacu będzie rozpoczęta jeszcze w bieżącym roku, natomiast w Tuczniej przesunięta zostanie na 1974 rok. Ośrodki te budowane będą w ramach czynów społecznych. W Wiejskim Ośrodku Zdrowia obok gabinetów przyjęć, apteki, przewidziane są mieszkania dla lekarzy.

Ponadto na rzecz służby zdrowia przekazano w bieżącym roku budynki po byłych biurach ~~OPR~~ w Huszacy i Sławacinku Nowym. W Huszacy przeprowadzono już pierwszy etap adaptacji budynku i uruchomiono Ośrodek Zdrowia, zaś dalsza adaptacja tego budynku nastąpi w 1974 roku. W tym ^{roku} również zostanie wykonana adaptacja budynku w Sławacinku Nowym.

Poczyniono również niezbędne prace przygotowawcze do podjęcia budowy w 1974 roku Wiejskiego Ośrodka Zdrowia w Kodniu.

W trakcie kadencji natomiast wybudowano i przekazano do użytku Spółdzielczy Ośrodek Zdrowia w Załssiu i Rokitnie oraz żłobek przyzakładowy ZPW "Siawena" na 80 miejsc.

Kultura fizyczna, turystyka i wypoczynek

W okresie kadencji wybudowano kosztami 1,2 mln zł w czynie społecznym ośrodek rekreacyjny na osiedlu mieszkaniowym "Zgoda". Ośrodek ten został przekazany do użytku w 1972 roku. W trakcie budowy znajduje się zbiornik wodny w Janowie Podlaskim. Budowany on jest w czynie społecznym.

W bieżącym roku zlecono wykonanie podkładów geodezyjnych na ośrodek wypoczynkowy w Gnojnie oraz zlecono wykonanie dokumentacji przyszłościowej /zagospodarowanie terenu/ na ośrodek wypoczynku świąteczno-niedzielnego, który został zlokalizowany po stronie południowej i północnej rzeki Krzawy w granicach Al. Tysiąclecia i H. Sawickiej.

Ośrodek ten w przyszłości realizowany będzie etapami i wyposażony zostanie w takie, między innymi, podstawowe urządzenia, jak: przystań kajakowa, boiska do gier małych, plaża, ogródek jordanowski, basen, kawiarnia, odpowiednie zadrzewianie itp.

W Gnojnie, po wykonaniu podkładów geodezyjnych, które zostaną wykonane do końca br., zlecone zostanie opracowanie dokumentacji na zagospodarowanie terenu. Na terenie tym będą udostępniane działki pod budowę zakładowych ośrodków wypoczynkowych i kolonijnych.

Czynny społeczny

Omawiając realizację programu wyborczego w okresie kadencji, należy podkreślić, że czynny społeczny jako wyraz postawy i zaangażowania społecznego umożliwił wykonania sześcioro w nim przedsięwzięć, przysparzając wiele dodatkowych wartości majątku trwałego w naszym powiecie.

Wartość robót wykonanych w czynach społecznych ogółem w czasie kadencji wyniosła 150,6 mln zł, a wartość świadczeń ludności 94,0 mln zł.

W roku 1972 zrealizowano czyny społeczne na kwotę 37,9 mln zł, co daje wzrost w porównaniu z 1969 rokiem o 21,8 %. Wartość czynów społecznych przypadająca na 1 mieszkańca powiatu wzrosła z 284 zł w roku 1969 do 348 zł w 1972 roku, tj. o 22,5 %.

W ramach czynów społecznych wybudowano 29,3 km dróg o nawierzchni twardej, odnowiono i ulepszono drogi lokalne, dokonano remontu mostów i przepustów na drogach. Zasadzono 161,4 tys. drzew i krzewów. Dzięki czynom społecznym oddano do użytku Szkołę Podstawową w Kodniu i Dom Nauczycielski w Białej Podlaskiej, rozbudowano Szkołę Podstawową Nr 1 i 3 w Hbiałej Podlaskiej, w Tucznaj, Rossoszu i Kłonownicy. Ponadto przeprowadzone były remonty szkół i zagospodarowanie placów szkolnych.

W trakcie realizacji w pionie oświaty i wychowania są następujące inwestycje czynowe: dom nauczycielski w Konstantynowie i przedszkole na osiedlu "Zgoda".

W zakresie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prowadzone były prace przy budowie i renowacji ulic, placów i chodników w miastach i osiedlach. W analizowanym okresie wybudowano 27,9 km ulic i chodników. Oddano do użytku 12 świetlic, w trakcie budowy znajdują się jeszcze trzy oraz cztery realizowane świetlice. Przy pomocy czynów społecznych wybudowano ponadto 2 zlewnie miejskie.

Przewidywana wartość czynów społecznych na rok 1975 zamknie się kwotą 47 mln zł.

Z dokonanej pracy osiągnięć społeczno-gospodarczego rozwoju powiatu wynika, że program wyborczy Powiatowego Komitetu Frontu Jedności Narodu nie tylko, że został w pełni srealizowany, ale w wielu działkach gospodarki narodowej znacznie przekroczony.

Koncesja się kadencji rad narodowych szczególnie była pomyślna dla naszego powiatu.=-

Przewodniczący

Powiatowej Rady Narodowej

Komwent Seniorów

Powiatowej Rady Narodowej

Biała Podlaska, październik 1975 roku.

